

Arrest

nr. 32 382 van 2 oktober 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 23 juni 2009 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, haar ter kennis gebracht op 15 juli 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. DESCHEPPER, die loco advocaten E. LONCKE en P. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Russische nationaliteit te zijn.

Op 26 februari 2009 huwt verzoekster met de heer P.C.F.

Diezelfde dag dient verzoekster een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in, in functie van haar echtgenoot.

Op 23 juni 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (...) geweigerd.

Aan de betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen

Reden van de beslissing:

Uit het relatieverslag blijkt dat betrokkene niet op het grondgebied van de gemeente verblijft. Betrokkene reageert niet op het schrijven van de politie. Haar echtgenoot zit sinds 11.06.2009 in de gevangenis in Hasselt”

2. Onderzoek van het beroep

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het materieel motiveringsbeginsel juncto artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna het KB van 8 oktober 1981).

Verzoekster betoogt het manifest onjuist is te stellen dat zij niet zou verblijven op het grondgebied van de gemeente Maasmechelen. Zij gaat verder door te stellen dat zij nog steeds in de echtelijke woonst verblijft met haar zoontje. Tevens verduidelijkt zij dat het zo is dat ze niet 24/24u in haar appartement zit. Zo verklaart zij op regelmatige tijdstippen haar echtgenoot te bezoeken in de gevangenis van Hasselt. Verzoekster betoogt ook nog dat het tijdens de zomermaanden zeer warm kan worden in haar appartement zodat zij vaak met haar zoontje gaat vertoeven bij haar schoonouders of haar schoonzus, die over een tuin beschikt. Verzoekster brengt dienaangaande een schriftelijke verklaring van haar schoonzus bij.

In haar repliekmemoire stipt verzoekster ook nog aan dat zij een lijst opgesteld door de attaché managementondersteuning van de gevangenis van Hasselt neerlegt, dat een overzicht van de bezoeken aan haar echtgenoot bevat. Verder ontkent verzoekster formeel dat zij enig schrijven van de politie van Maasmechelen heeft ontvangen.

Artikel 52 van het KB van 8 oktober 1981 bepaalt:

“§1 Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van een bijlage 19ter.

Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van vijf maanden te rekenen vanaf de aanvraag.

(...)

§2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1 ° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2 ° de bewijzen vermeld in artikel 50, § 2, 6 °, b), c), d) en e) die naargelang het geval vereist zijn.

§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeente bestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

(...)

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissingskennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20,

dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

In casu blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de aanvraag door het gemeentebestuur werd overgemaakt aan de gemachtigde van de minister, zodat kan worden aangenomen dat aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden werd voldaan en dat de gemeente aldus een woonstcontrole heeft laten uitvoeren waaruit gebleken is dat verzoekster op het grondgebied van de gemeente verbleef. Aangezien verzoekster reeds voldaan had aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden van de aanvraag kon de gemachtigde of de minister het verblijf enkel weigeren zo er niet voldaan werd aan de voorwaarde voor het verkrijgen van een verblijf. Artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) bepaalt aan welke voorwaarden dient te worden voldaan.

Artikel 40bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt; (...)”

Verzoekster dient aldus te voldoen aan de wettelijke voorwaarde van gezamenlijke vestiging om zich dienstig te kunnen beroepen op de toepassing van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Dit wordt overigens niet betwist door verzoekster.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 26 februari 2009 een aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft gedaan in functie van haar echtgenoot. Als adres werd opgegeven (...) te Maasmechelen. Het inlichtingenblad dat door de gemeentelijke overheid wordt overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken maakt ook melding van dit adres. Tevens prijkt op een attest van gezinssamenstelling per 26/03/2009 ook datzelfde adres. Uit een verslag van samenwoning van 17 juni 2009 blijkt dat noch verzoekster, noch haar echtgenoot werd aangetroffen tijdens de controle van 9 juni 2009 (om 10u25) en van 10 juni 2009 (om 10u45). Tevens vermeldt het verslag *“totaal geen reactie op ons schrijven”*.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is van oordeel dat uit de loutere afwezigheid bij twee onaangekondigde woonstcontroles, zonder dat er verder ook enig buurtonderzoek zou zijn gebeurd en zonder dat er andere aanwijzingen in het dossier terug te vinden zijn waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster en haar echtgenoot niet meer op het opgegeven adres verblijven, niet op wettige wijze kan besluiten dat niet voldaan is aan de voormelde voorwaarde van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij betwist niet dat er slechts twee woonstcontroles zijn gebeurd, doch verschuilt zich achter het feit dat er geen reactie is gekomen op het schrijven van de politie. Dienaangaande blijkt dat verzoekster ontkent dat ze een dergelijk schrijven heeft ontvangen. Het samenwoningverslag maakt wel melding van een schrijven doch bevat geen enkele verduidelijking i.v.m. de datum van dit schrijven, of het een bericht is dat werd achtergelaten in de brievenbus, of het aangetekend werd verstuurd of er een herinnering werd verstuurd. De enige vaststelling die kan worden gedaan is dat de laatste samenwoningcontrole dateert van 10 juni 2009 en dat reeds een week later wordt geponeerd dat verzoekster niet heeft gereageerd. Zo er al een schrijven werd opgestuurd of in de brievenbus achtergelaten lijkt dit een zeer korte termijn voor reactie. Hoe dan ook doet dit gegeven geen afbreuk aan de vaststelling dat uit het niet kunnen aantreffen van de echtgenoten zonder dat er concrete aanwijzingen zijn dat er geen gezinscel meer is tussen de echtgenoten, niet zonder meer kan worden afgeleid dat er geen gezamenlijke vestiging is, zoals vooropgesteld in artikel 40bis van de Vreemdelingenwet.

Een schending van de materiële motiveringsplicht is aangetoond.

Het tweede middel is gegrond.

Aangezien een aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt en de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 23 juni 2009 houdende de weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten genomen ten aanzien van X.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU